

Administrationen er en ligesaa uafhængig Faktor som Lovgivningsmagten. (Afbrydelse af Andræ). Ja, nu forstaaer jeg, hvad det var, det ærede Medlem vilde; det ærede Medlem mener selvfølgelig de to Afdelinger af Rigsdagen plus Regjeringen. (Andræ: Ja, naturligvis!) Jeg kunde dog virkelig ikke tro, at det ærede Medlem noget Dieblisk tænkte paa, at jeg talte om at lade sig trænge ud med sin egen Konsens; jeg troede derfor hans Tanke var den, at naar den Unskuelse, at det var rigtigt ved Lov at fastsætte de interne Regter, fandt en Tilslutning saavel i dette Thing som i det andet, var der Grund for Administrationen til paa dette Omraade at vige. Naar der derimod tænkes paa Representationen plus Regjeringen, er jeg naturligvis aldeles enig med det ærede Medlem; men jeg kan ikke forstaa, at det var Meningen; thi man lader sig ikke trænge ud paa et Omraade, hvor man selv frivillig giver sin Tilslutning.

Ordføreren (Mellemann): Jeg har ikke Andet at tilføie, end at det Udvalget nærmest har havt for Øie ved at tiltræde det omhandlede Endringsforslag, var, at det ikke formenter, at det var rigtigt paa Finansloven at foretage Forandringer i den gjældende Retstilstand paa et Punkt som dette.

Sæle: Den omhandlede Anmærkning maa da forstaaes saaledes, som den staar, uden at man lægger Andet ind i den; men det har den ærede Indenrigsminister gjort i sit Svar til mig, og det tror jeg ikke er berettiget. Hvad der er gaaet forud for denne Anmærkning, førend den blev indført i Finansloven, tror jeg ikke vedkommer den, naar den først staar der; man maa tage Loven, som den er, og ikke lægge noget Andet ind i dens Ord. Forøvrigt tror jeg, at det er berettiget, at den lovgivende Magt værges sig imod Sligt, som er slet, nemlig, at Grundlaget for en Bevilling pludselig i Finantsaarets Løb bliver forandret, hvorved der fremkommer en Mindreindtægt for Staten.

Indenrigsministeren (Lobiesen): Jeg vil kun udtale, at, hvad enten der i denne Anmærkning ligger den Mening, som det ærede Medlem vil lægge i den, eller den Mening, som den efter den tidligere fædfundne Forhandling har, er den lige uberettiget.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

1) Lovforslagets § 2 saalydende:
Overskudet af Domaneindtægterne beregnes til 1,387,038 Kr. 55 Øre.
vedtoges enstemmig med 54 Stemmer.

2) Lovforslagets § 3 saalydende:
Renter af Statsaktiverne føres til Indtægt med 4,591,588 Kr. 89 Øre.
vedtoges enstemmig med 55 Stemmer.

3) Lovforslagets § 4 saalydende:
De direkte Skatter føres til Indtægt med nedenstaaende 8,039,070 Kr.
vedtoges enstemmig med 55 Stemmer.

4) Lovforslagets § 5, saalydende:
De indirekte Afgifter føres til Indtægt med nedenstaaende 26,162,000 Kr.
vedtoges enstemmig med 55 Stemmer.

5) Forslag af Indenrigsministeren til § 6, tiltraadt af Udvalgets Flertal:
II. Indtægtspost I. a.
Anmærkningen: „Lagten for indenrigske Reggrammer er 50 Øre for hver 20 Ord og 25 Øre for hver overskydende 10 Ord eller derunder.“
udgaaer.
vedtoges med 43 Stemmer imod 10.

6) Lovforslagets § 6 saalydende:
Overskudet af Post- og Telegrafvæsenets Indtægter beregnes til 329,707 Kr. 89 Øre.
vedtoges enstemmig med 55 Stemmer.

7) Lovforslagets § 7 saalydende:
Overskudet af Klasselotteriet beregnes til Indtægt med 646,763 Kr.
vedtoges enstemmig med 55 Stemmer.

8) Lovforslagets § 8 saalydende:
Indtægten af Færgerne samt af de danske vestindiske Øer beregnes med nedenstaaende 63,480 Kr. 96 Øre.
vedtoges enstemmig med 54 Stemmer.

9) Lovforslagets § 9 saalydende:
Udføllige Indtægter beregnes til nedenstaaende 592,270 Kr. 47 Øre.
vedtoges enstemmig med 55 Stemmer.

10) Lovforslagets § 10 saalydende:
Som Indtægt ved Forbrug af Formue og Stiftelse af Gjæld beregnes nedenstaaende 3,712,631 Kr. 49 Øre.
vedtoges enstemmig med 55 Stemmer.

11) Lovforslagets § 1 saalydende:
I Finantsaaret fra 1ste April 1875 til 31ste Marts 1876 beregnes til Indtægt 45,524,551